

I det folketingsudvalg, der behandlede sagen, enedes et flertal, bestående af de socialdemokratiske og radikale udvalgsmedlemmer, om at tiltræde lovforslaget med nogle ændringer, hvoraf de væsentligste vil fremgå af det foregående, mens venstre og det konservative folkeparti ikke kunne tiltræde lovforslaget. De fandt en nyordning påkrævet, men anså lovforslaget for et hastværksarbejde og ville derfor stemme imod det.

I den ændrede affattelse vedtoges lovforslaget med 92 stemmer (S, RV og DR) mod 71; de 2 grønlandske medlemmer afholdt sig fra at stemme.

78. Lov om ændring i lov om leje. (Indenrigs- og boligminister *Kjærboel*). [A. sp. 1473. — C. sp. 197].

Fremsat skriftligt i folketinget $14/1$ (F. sp. 2226). 1. beh. $26/1$ (F. sp. 2704). Partiernes ordførere: Ingvar Dahl, Lorentzen, Aksel Møller, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Alfred Jensen og Søren Olesen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om forlængelse af byggestøttelovgivningen (se ovenfor under nr. 76). Betænkning (B. sp. 229) afgivet $3/2$. (Ordfører: Ingvar Dahl). 2. beh. $10/2$ (F. sp. 3189). Henvist til fornyet behandling i udvalget. Tillægsbetænkning (B. sp. 247) afgivet $12/2$. 3. beh. $16/2$ (F. sp. 3424). *Loven stadfæstet 5. marts 1954.* (Lovt. nr. 51).

Ved § 161 i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje (årbog 1950—51, side 251) bestemtes det, at loven, hvis gyldighed udløb med udgangen af marts 1954, skulle optages til revision i samlingen 1953—54. Disse frister er nu forlænget således, at loven har gyldighed til *1. januar 1955* og skal optages til revision inden udgangen af kalenderåret 1954.

Fristerne var oprindeligt foreslået sat til henholdsvis 1. april 1955 og folketingsåret 1954—55, men bestemmelserne herom ændredes under sagens behandling i folketinget.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *indenrigs- og boligministeren* bl. a.:

„Med hensyn til lejelovgivningen er forholdet det, at denne i 1951 blev underkastet en gennemgribende revision, men også denne lovgivning må på flere punkter gøres til genstand for overvejelser. Der er uklarheder i loven, som må rettes, og bestemmelser, som tiden er løbet fra, ligesom der er områder, hvor loven efter regeringens opfattelse ikke yder lejerne tilstrækkelig beskyttelse.